

III AUCTOREN.

Min Gunstige Cousin!

J Andem et halft hundrade tabl, har konsten af naturen, i vårt F. Gårdernes land, wännit mera, än wåra förfäders flarpa brynlor på några hundrade åhr mechtat infrekta. Wi se med icke mindre förundran än segnad, wåra torra stenbackar, uti frughebarande åker sålitt förbytte. Wi se, wåra sumppiga lårr och måsar i gröna engar och stidna betes hagar förwandlade. Uteländskt prächt, synes ei uti wåra prächtiga hus och kläder, ty de prydas af egen tillwärfning. Wårt slödde flammer klingar och krusware i dronen, än de gamlas wapnebröl och dundrande stöt. Uteleningen, som besöker wåra hamnar, hemtar igen sitt fordom tagga lån, uti hwarjehanda råemnen. Swiften kunde efter så många erhållna segrar twifla, at ju icke det öfriga skulle falla till söga? Ibland de största hinder, som nu mera kunna göras och motstånd, råfnas billigt en snäf inwertes rörelse. Min Cousin, jag kan wäl icke öla Eder låsord, ty J ägen om Eder grandeliga lärdom, ogemena qwickhet och hyffar de seder många witter och swålbig Domare; men så får jag dock lås, at berömma Eder berömmårda nist, för allmän wälfärd. Det är ej bekant, med hwad färdighet, J, wid Lärstället i Sala, förswarat wåra strömmars rensning, och de medel J dertill föreslagit. Nu lemnen J ej, et på allt sett begwensat fahrtug, at nyttjas i dem och andra wagn, till handelens wid macht hållande och förkofring. Jag röres af en ganska stor segnad, då jag ser Eder, Min Cousin så berömligen använda Eder wetskap till samfält nytta, och skal min segnad mångfalt fördubblas, då jag får se Eder förtienst och stickelighet wara belönt. Imidlertid önskar jag Eder min Cousin mycken lycka til den gröna lager, som snart skal pryda Eder Hieka. Gynna alltid min Cousin, en, som med uprichtig tillgifwenhet, stedsse skal finnas

Min Gunstige Cousins

ANDERS CHIDENH

trognaste men och tienare
IOHAN WELIN.